

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
DPS-140-29(3)/06

Warszawa, 6 kwietnia 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Przekazuję **stanowisko Rządu** do poselskiego projektu ustawy:

- **o zmianie ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (druk nr 374).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Sportu do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

STANOWISKO RZĄDU

wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (druk nr 374)

Podstawowym założeniem opracowania poselskiego projektu przyznawania świadczeń pieniężnych reprezentantom Polski, którzy zdobyli, co najmniej jeden medal na igrzyskach paraolimpijskich zimowych lub letnich oraz spełniają inne warunki określone w tym projekcie, jest zniesienie dyskryminacji zawodników niepełnosprawnych w stosunku do zawodników pełnosprawnych.

Cel ten jest realizowany przez przyznanie tej grupie zawodników świadczenia pieniężnego na zasadach takich, jakie stosuje się w przypadku przyznawania świadczeń zawodnikom pełnosprawnym.

Poselska inicjatywa wniesienia projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej wychodzi naprzeciw oczekiwaniom sportowców niepełnosprawnych, medalistów igrzysk paraolimpijskich. Projekt ten zmierza do zrównania praw sportowców niepełnosprawnych ze sportowcami pełnosprawnymi w zakresie przyznawania świadczeń pieniężnych za zdobycie medalu na igrzyskach. Jednocześnie ustala, że warunkiem niezbędnym do otrzymania świadczenia pieniężnego przez zawodnika niepełnosprawnego jest osiągnięcie przez niego 30 roku życia. Powoduje to, zdaniem Rządu, naruszenie zasady równego traktowania zawodników niepełnosprawnych w stosunku do zawodników pełnosprawnych, gdyż w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298), przyjęto 35 rok życia.

W ocenie Rządu, propozycja obniżenia tej granicy do wieku 30 lat w przypadku sportowców niepełnosprawnych jest zbyt daleko idąca. Należy podkreślić, że średnia wieku uprawiających sport paraolimpijski jest wyższa niż średnia wieku uprawiających sport olimpijski. Określenie na zbyt niskim poziomie granicy wieku uprawnionych do otrzymywania świadczeń, prawdopodobnie przyczyni się do rezygnacji niektórych aktywnych sportowców, medalistów paraolimpijskich, z uprawiania sportu, co z kolei może mieć wpływ na obniżenie wyników sportowych polskich niepełnosprawnych sportowców.

Odnosząc się do treści uzasadnienia, należy zauważyć, iż generuje on poważne skutki finansowe dla budżetu państwa. Wskazane w uzasadnieniu skutki finansowe w kwocie 1.323 tys. są nieobiektywne, gdyż nie zaprezentowano, w jaki sposób zostały skalkulowane

i nie przedstawiono żadnych szacunków na lata następne, chociaż projektowane regulacje powodować będą, w kolejnych latach, coraz wyższe obciążenie budżetu. Zastrzeżenia budzi również propozycja objęcia świadczeniem byłych paraolimpijczyków, którzy ukończyli 30 rok życia, bez wyjaśnienia, dlaczego narusza się zasadę równego traktowania zawodników niepełnosprawnych w stosunku do zawodników pełnosprawnych.

Uzupełnienia wymaga ten fragment informacji zawarty w części historycznej uzasadnienia, który dotyczy daty rozpoczęcia rozgrywania Igrzysk Paraolimpijskich. Pierwsze oficjalne igrzyska odbyły się po utworzeniu Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego w 1989 roku i zawarciu umowy z Międzynarodowym Komitetem Olimpijskim w sprawie organizowania igrzysk w ciągu dwóch tygodni po Igrzyskach Olimpijskich w danym kraju i na tych samych obiektach sportowych. Wtedy też przyjęto oficjalnie nazwę Igrzyska Paraolimpijskie (począwszy od Zimowych Igrzysk Paraolimpijskich w Albertville w 1992 roku).

Biorąc pod uwagę wszystkie powyżej przedstawione okoliczności, Rząd nie udziela poparcia poselskiemu projektowi zmiany ustawy o kulturze fizycznej.

Ponieważ jednak idea wprowadzenia świadczeń pieniężnych dla reprezentantów Polski na igrzyskach paraolimpijskich zimowych lub letnich jest ze wszech miar słuszna, dlatego też są one obecnie przedmiotem prac nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy o sporcie kwalifikowanym oraz niektórych innych ustaw. Projekt rządowy znajduje się w ostatniej fazie uzgodnień z członkami Rady Ministrów.